

נין משפט
ער מצוה

A א מ' פיעט חל' מעהיק
הלכה ז:
B ב מ' עס הלכה יד:
G ג מ' שייב מהלכות
מפועות הלכה יד ופה
מהלכות ממדין ומחשבות הלכה
עוד:
D ד מ' שנייב חל' פסולי
התקדשות הלכה ז:

וסף רש"י

הדקטורט. שכל יום פרט של שחרית ופרט של בין הערשית שנקשרת תהן בית תחון קפסר יח נדיד אמו על השלם הוא חייב ולוין חייב על הספר אשיעור הקדמה תמצו ושיעור סוף וירא פוטור עד שקירוב את כולו. דקא ספר קותן סליה חייב שיעור הקדמהו אף בנשים דהא מיפסל וכן טולס וכן טולס מחתירין הן על זמן טולס קרט טולס לא היא הטירה ללא

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. והיתה לארצן ולבנין
ואכלוהו במקום קדש כי קדש
קדשים הוא לו מאשי יי חק
עולם: ויבא בד ט

הגהות הב"ח

(ב) וְנָא חֵיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מִהֵרָא מִן רִי אֱלֹהֵי:
(ג) שֶׁם
וְרִי אֱלֹהֵי מִסְּתַר עַד
שִׁיקְרִי
וְנָא חֵיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מִהֵרָא מִן רִי אֱלֹהֵי:
(ד) וְנָא חֵיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מִהֵרָא מִן רִי אֱלֹהֵי:
(ה) וְנָא חֵיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מִהֵרָא מִן רִי אֱלֹהֵי:
(ו) וְנָא חֵיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מִהֵרָא מִן רִי אֱלֹהֵי:
(ז) וְנָא חֵיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מִהֵרָא מִן רִי אֱלֹהֵי:
(ח) וְנָא חֵיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מִהֵרָא מִן רִי אֱלֹהֵי:
(ט) וְנָא חֵיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מִהֵרָא מִן רִי אֱלֹהֵי:
(י) וְנָא חֵיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מִהֵרָא מִן רִי אֱלֹהֵי:

שימונה מקובצת (המשך)

[illegible]

או כית לבית דין דמחשבת ג' עבדות הללו מוקמינן בשכר חסדי השירים ועמדו על כית הילכך לא מצי למיתני' או כית מקומו לא מחר דומיא דשירים דאס חסר קומן בשעת מחשבה כבר פסולא ולא מיפגל מנחה בהיא מחשבה הילכך כיון דלא מציני' ליה או כית מהומא לא

בקמציה נמי לאכול
ת וקתני סיפא פגול
מהניא להו הקטרה
א"א היא רתנ^י הקומץ
ת כהנים ומנחת כהן
שהקריב מאחת מהן
אלעזר פומר עד ו
דבהקטרת קמציה לא
יצא בחוץ בשירים נמי
א רבי אלעזר האי
יור קוצצה ולבונהת
יין יוהלבוניה שהקריב
על ורבי אלעזר פומר

חביתו כיב' [ב] מני (ו) חבית כה (ויקרא
ו) לול הקטור: ומנחה פסול. מני
לול היא: עד שיקטיר [ו]אחז [תנא]
אחזל לא חבית הקטורה בזמיו הלכך
לא חזי ר' חייל או בית במתני' אפי'
בשרים מיון בדקמקרה אומני ליה
או בית כלומר בדקמקרה קמיה לא
מני למתני' [ו] תמני' הוקמן ע"מ
להקטיר בית מקומצה למחר דהא לא
מפגל בסיך ללא חבית ד[ו] הכטורה
גמוריה הליכך לא חבית. וסוף
קמיה מנה דין אחלי מנה סוף הכטורה
מקומצה למחר הא לריא לאו היא
הקטורה עד שיקטיר ביה הלכונה
ו[אחז] (ו) לול הקטורה

הוא יצאת והוא דקתני
ונפרסה דאיתיה בפנים
אבל לר"ע דאמר
הוא חסרון בני מהגאי
ללאכול חצוי דית
שאין אכילה והקטרה
מלאכול ולהקטיר
שאין דרכו לאכול
לאכול דבר שדרכו
לדבר להקטיר דבר
שדרכו לאכול לא
הא מני ר"א היא
לחא אדם [לאכילת]

חנות ומסעדות נבזיים ומתחמדות
הן (א) ב'צליפה' אלוהים ויקרה בען
הקטרת בזרים אלוהים במקום עון
וזמנים מעולה ליוצא ממשבי ליה
בכלל י"ב חלות אלמא מהניא הקטרה
ל'חשבוני' עולא ח'ף ח'ף ע"ג דלמורה
בזריכה: וקאמר נפרסה: בולן פסולת.
אלמא אפי' לר' עקיבא דלמרה: מהניא
הקטרה ליוצא ב' עיני סקרון כל מהניא
הקטרה: מי דלמי ילסם. נאשה
דתימא ריע ריע: דקאמי. הכי דוק
מיניה הא נעמא אסח (סבדוריה
סבדוריה דהא) עומאה ח'ף ח'ף ח'ף:
אבא ילסם. האני עולא ח'ף ח'ף ח'ף

אלה מיתבשרי איך דנוח' משום דליפת הקשרה על י"ב חות דה"א
 חקרו להו: ורבי אליעזר היא דאמר. לעיל (נ"א) אין זריקה מועלת ביו"א:
 ובדיון דאיבעי בן (לו) למינין מי. שאם יצא אחת מהן כולן פסולות:
 ואכול. לאו עלי שריב' הם שילאכו חזי ותי קומץ דהיינו דבר שאין
 חסד לאכול למחר ויכן דלא הוא מחשבה לא מחשבה דמטריפין לפסול:
 קומץ למחר היא מחשבה: דאמר רבי ירמיה ר"א היא דמטריפין מחשבת
 ומאכילת מוכח לאדם. שאם חיפש על מנת לאכול קומץ למחר וזו:
 ש ברי' פ"ג דתן: אלא אימא ה' לאכול ולאכול דבר שדרי' לאכול.
 קסני לה ב'ו. וזך סיפא דקמני שאין אכילה והקטרה מטריפין
 למה

בין משה לא חני רבי חייא או כוית ברישא משום דכסיפא במחן
כלי והילוך והקטרה לא מייתיניה ליה או כוית בקומצה או כוית בשיריה
פירוש אפי' בשירים לא מייתיניה ליה או כוית משום דלא מייתיני אקומץ
לא חני ליה כוית ברישא ומה שכתוב בספרים בשירים נמי לא גרס

ליה ב'רשא א"ע^א דבספא לא הוי
 (ג) בספיה: **הוא** שאם נפרסה אחת
 ב'ה' פ' בקוטרם בנסח הפנים
 ד'ה' דכתיב י' קעס קדשים הוא לו
 וגדלה דע"כ שנפרסה משפיקה
 איירי או משאליה לפרק דלי עד שלא
 פירקה מאי קפאי ליה לבא מהבה
 כ'ה' כי יאמר דברא דמנעא (ד'ה' כ)
 הקטרה הני מילי נשחטו צ"ן קמיעה
 להקטרה והכא ה"ל כמנהא שסברה
 קודם קמיעה דפסולה ואין מקטיר
 עליה את הקומץ דחומר תעיל (ד'ה' כ)
 עד שזא פירקה נפרס לחמה הלחם
 פסול ואין מקטיר עליו את הכזיבין
 ועוד דדיק מניה לא ילאח או נטמאת
 ויזנו לאחר שפירקה ודמיא דכ"י
 מ"ירי נפרסה אחת מחלוטיה לאחר
 שפירקה להקטיר עליו את הכזיבין
 כדאמרין לעיל וימניה היכי דייק
 מהכא דלא מהניא הקטרה לקמיעה
 כפיגול ולאפוקי מירי מעילה ודוחא
 לומר דמדקמי לן פסולות דייק
 דאם ליה למיזר לאן אכלתו ועוד
 דהו כן לירוק מני מהניא לעיל דקמי
 הלחם פסול ומקטיר עליו את הכזיבין
 ושמה (ו' כ) הכא יאכל להמיר דהא מני
 אין אלעזר היא דלמר אין וספיקא
 מועלת ויולא אכל מני דייק וספיקא
 לרבי עקיבא ואם חלמר להא ל' למידק
 רבי עקיבא הוא משום דמשמע את
 ילאח הני דליכא גיזא חסרה הוא
 ליה למידק הא יולא צ"ן שום פסול
 עליה ומנהיג להו הקטרה לפיגול
 ומנהיג אלאה רבי עקיבא הוא וסי
 כ'ה' גיזא הוי מני למידק מהניא
 דלעיל דרבי עקיבא הוא ושמה ל'
 משמע ליה למידק הא ילאח משלן
 פסולות כמו (ג' אהא) דהא סולן כ'י
 ועוד נראה לפרש דדייק הכל מדרש
 ליה בקא מדכתיב את שעת מניה לא
 מהניא להו הקטרה כלל אי נמי דייק
 מדאחמיר כולי האי דכי נפרס אחת
 סולן הפסולת שעת מניה דלא מהניא
 ליה הקטרה לעיל ומעלה:

שאם נפישם אחת מחלוציה בולן פסולות. למאי דמסיק דסמיא כריי אליעזר אבל לריי עקיבא דסחורות טולן כסרות יש לתמוה הא דתמן דיליף מיתלח מיתלח י' חלות שבמנהג של מחנה או של מרחש כשחסרה אחת אמאי טולן פסולות כדדרשין געיל (דף טז:) פרט למנהג שחסרה נילף מהכא דכסרות ושמא הכס חששי כוליה טפי כחלה חות:

אלא אימא הא לאבול ולאבול
דבר שדדבו לאבול, מכלל
זית בחוץ וכחצי זית
וכחצי זית בחוץ

ואילך כמובן בספרים בשיבוש
וצריך להגיה כאן כמו שהיא כמובן בסוף [כ] פ"ב דזבחים (דף לא):

הדרך על כל המנחות

מתני' לאלול כהני יום ולקטיר חגי יום. למחר כשר: **גמ'** פא דרבי לאלול מעטרפין לפסול: (ב') **שזין דרבו לאלול.** ואלא הויה מאכזר למאן **פנה.** אלא (ה') **אירשא דמיתנין דייקין מינה דאם חישב נאכזר** **מאן חישב דאם נאכזר.** פאם חישב לקטירי למחר למחר הויה מתחבב **שזין דרבו לקטירי.** שירים: **סופל.** ואין חייבין עליו כרת ועטמה ממ כגון כהני יום בחור כהני יום למחר מעטרפין לפסול: פא **כהני**

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible][illegible][illegible]